

СИНЪТ НА ПАДИШАХА НА МАШРЕК И ДЪЩЕРЯТА НА ПАДИШАХА НА МАГРЕБ

Превод от неизвестен език: Емилия Стаматова, 1995

chitanka.info

В страната Машрек живял падишах, който имал един син. Каквito и прекрасни девици да му предлагали, той все отказвал да се ожени. Тогава падишахът се разгневил и наредил да го затворят в крепостта на върха на планината.

А в страната Магреб живял падишах, който имала прекрасна дъщеря. Но който и да идвал да ѝ иска ръката, тя отказвала:

— Ще видим, времето ще покаже.

Падишахът като видял, че никакви уговорки не помагат, затворил дъщеря си в замъка във високата планина.

В страната на младия шахзаде живеела една пери. През деня тя се разхождала по планини и полета, а вечер се връщала в града. Веднъж като скитала в планините, видяла крепостта на върха и в нея спящия млад хубавец. До главата и до нозете му горял светилник, а наоколо нямало никакви хора. Дожаляло ѝ за момъка, но продължила пътя си и се върнала в града.

В страната, където живяла дъщерята на падишаха, пък живял джин, който също по цял ден бродел из полето, а вечер се връщал у дома. Веднъж той се оказал в планината, където била изгонена дъщерята на падишаха. Гледа — спи една девойката, а до главата и нозете ѝ гори светилник. Джинът си помислил: „Какво ли прави тук тази красавица?“ и се върнал в града.

А върховете, където били заточени шахзаде и дъщерята на падишаха не били далеч един от друг. Като се връщали у дома си, джинът и пери се срещнали. Пери рекла:

— Намерих в крепостта в планината спящ момък — досега не съм виждала такъв хубавец сред хората.

А джинът отвърнал:

— А на върха на онази планина аз видях чудна хубавица. Тя спеше и аз не я събудих.

Започнали двамата да спорят и да съдят кой е по-красив: девойката или момъкът. Накрая решили: „Хайде, да ги сложим един до друг и да сравним кой е по-красив!“

Отишли двамата при девойката, вдигнали я и я отнесли до момъка. Но вече станало късно, уморили се и рекли:

— Нека да полежат един до друг до сутринта, а после ще ги разделим.

Посред нощ синът на падишаха на страната Машрек се събудил и видял, че до него лежи спяща девица, красива като пълната луна. Не успял да я разгледа добре, когато се събудила и тя.

Шахзаде попитал:

— Коя си ти? И какво правиш тук?

— Аз съм изгонена — отвърнала девойката. — Какво ли ме чака сега! А ти?

— И моята съдба е като твоята — отвърнал шахзаде. — Мисля, какво да направя.

През нощта те си разменили пръстените, прегърнали се и се целунали и после заспали.

Още не се съмнало и пери рекла на джина:

— Хайде да отнесем девойката на мястото й!

Вдигнали девойката, отнесли я в замъка и се върнали.

На сутринта шахзаде се събудил и не намерил никого до себе си. И той решил, че случилото се е било само сън. Девойката също се събудила и като не намерила никой до себе си, си помислила, че всичко ѝ се е присънило.

На другия ден и двамата падишаси решили, че децата им са наказани достатъчно и наредили да ги освободят. Скоро влюбените изпратили по градове и села пратеници, за да открият вест от своите любими. Но сякаш такива хора не съществували на земята.

Скоро след това девойката се разболяла, а и момъкът повехнал. Двамата легнали в постелите си. Колкото и да се мъчили лекарите, не могли да разберат каква е причината за болестта им и след като не могли да излекуват падишахските деца, сложили край на живота си.

Веднъж дойката на девойката, която била мъдра жена, отишла при нея и й рекла:

— Кажи ми какво ти е на сърцето, кажи ми какво ти се е случило.

И девойката започнала да разказва:

— Когато бяха затворена в замъка в планината, една нощ до мен се озова един момък. Той се влюби в мен и аз му обещах да се оженя за него. На сутринта се събудих, но него го нямаше. Ето сега чакам този момък, искам да го намеря на всяка цена.

Дойката се облякла в мъжки дрехи, взела от дъщерята на падишаха пръстена, който й подарил момъкът и тръгнала по света да

търси незнайния любим.

Вървяла, вървяла и накрая стигнала в страната Машрек. Гледа — всичките жители на града опечалени и облечени в черно. Тя попитала:

— Какво се е случило?

— Синът на нашия падишах е на смъртно легло — отвърнали те.

— И нито един лекар не може да го изцери.

Дойката, която изглеждала като напет момък, казала:

— Предайте на падишаха, че аз мога да излекувам сина му.

Хората започнали да я увещават да се откаже:

— Стотици лекари не успяха и си загубиха главите. Явно сега е твой ред!

— Не се боя от смъртта — отвърнала дойката, — но аз съм твърдо уверен, че ще излекувам сина на падишаха!

Завели я в двореца и доложили на падишаха:

— Този чуждоземен лекар твърди, че ще излекува шахзаде.

Падишахът се съгласил да го приеме и така въвели дойката в стаята на шахзаде.

— Излезете всички оттук — наредила тя, — за да мога спокойно да се заема за работа.

После седнала до главата на шахзаде, внимателно го погледнала, отново станала, наляла в кристална чаша вода, пуснala вътре пръстена и подала чашата на шахзаде. Щом зърнал пръстена, той го познал и попитал:

— Кой си ти?

Дойката отвърнала:

— Отдалеч дойдох! Ако имаш търпение да изминеш дългия път, ще те заведа при любимата ти.

На часа шахзаде оздравял, а на следващия ден заедно с дойката излязъл за три дни на лов. На третия ден шахзаде напуснал родната си страна, без някой да подозира това, и се отправил към страната Магреб. По пътя дойката го посъветвала:

— Кажи на падишаха, че си лекар й можеш да излекуваш дъщеря му.

Когато стигнали до столицата, съобщили на падишаха, че е пристигнал млад лекар, който обещава да излекува дъщеря му, ако му я дадат после за жена. Падишахът дал съгласието си и лекарят влязъл в двореца. Той наредил всички да напуснат стаята на хубавицата. Когато

всички излезли, той се приближил до леглото ѝ. Като зърнала загубения си любим, девойката скочила от леглото. Съобщили на падишаха, че дъщеря му е оздравяла и той веднага наредил да украсят града празнично. Сватбата продължила седем дни и седем нощи.

Седем дни след сватбата шахзаде казал на падишаха:

— Настана време да се отправим с жена ми към страната Машрек, за да не се тревожи повече семейството ми за мен.

Падишахът им разрешил да пътуват, а на следващия ден керванът съпроводен от воини и прислужници със златни пояси потеглил към страната Машрек. По пътя те направили почивка на една поляна, където имало много извори и дървета и решили да си отдъхнат няколко дни. На другия ден шахзаде лежал и гледал небето, а жена му спяла до него. От небето се спуснала голяма птица, откъснала от шията на хубавицата огърлицата и се издигнала във въздуха. Шахзаде проследил накъде отлетя птицата и забързал след нея. Вървял, вървял, и накрая се отдалечил от поляната.

Девойката се събудила и гледа: няма ѝ огърлицата, няма го и шахзаде.

Тя си помислила: „Сигурно е тръгнал да ми търси огърлицата“. Но шахзаде не се връщал, тогава тя се облякла с неговите дрехи и отишла при прислужниците.

По това време през поляната минал един емир. Когато той стигнал до шатрата, решил да остави дъщеря си с шахзаде, който всъщност бил преоблечена девойка. Но дъщерята на падишаха, за да не я открие никой, се съгласила. Когато паднала нощта, тя разказала всичко на дъщерята на емира и завършила:

— Когато се върне шахзаде, ще ти отстъпя първата нощ, а после ще видим.

На следващия ден тя изпратила писмо на баща си:

„Шахзаде и аз сме опънали шатра в прекрасно място.“

В същото време шахзаде бродил и търсил птицата. На залез-слънце срещнал един овчар и го помолил:

— Дай ми малко хляб и вода, а аз ще паса вместо теб овцете.

Овчарят се съгласил. Така изминали няколко дни. И ето че шахзаде разоравал земята с лопата, когато изведнъж пред него се открила дупка, а в дупката делви, пълни със скъпоценни камъни. Шахзаде взел съкровищата и тръгнал към своята шатра. Стигнал там и видял девица, красива като слънцето, да спи до жена му.

По молба на жена си шахзаде прекарал нощта с нова красавица и оттогава станал мъж на две жени. А дъщерята на падишаха написала ново писмо на баща си:

„От сега всяко време на годината ще прекарваме на
НОВО МЯСТО.“

Така тримата заживели от щастливо по щастливо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.